

Publicerad 2009-09-26 12:05 av Lovisalouise

Ibland vill man bara glömma hemska saker man upplever, i det här fallet i en dröm. Men ibland går det inte. Ibland är syner, känslor för starka för att glömmas av. Man måste få ner det på papper. Hur fruktansvärt det än är.

Att drömma

Rött, rött överallt

Ingen annan färg finns

Förut så fanns inte det röda

Vart kom det ifrån?

Jag kom hem

och jag såg

Allt det röda

som inte funnits där förut

Det rann fortfarande

På väggar, tak, golv

Jag kunde känna värmen

av mig själv i det röda

Mina hjärtslag pulserade

i det som rann

Du stod bredvid,

O min hjärtas själ

min älskade

Du stod där med galenskap

i blick

i hand

Min älskade, vad har du gjort?

Du hade hängt upp dem
på väggen

Det jag lever för
Tog du bort

Mina änglar
Nu på riktigt

Jag tog dina händer
kysste dem

Du är nu den enda
som jag älskar
som finns kvar

Jag lämnar dig aldrig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lovisalouise med Poeter.se id #29667 innehar upphovsrätten